

ഭാഗം രണ്ട് - ക്രിസ്തീയ രഹസ്യത്തിന്റെ

ആഘോഷം

ഫാ.ജോർജ്ജ് ദാനവേലിൽ

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം ക്രിസ്തീയ രഹസ്യത്തിന്റെ ആഘോഷത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഒന്നാം ഉപവിഭാഗം കൗദാശിക പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും രണ്ടാം ഉപവിഭാഗം സഭയുടെ ഏഴു കൂദാശകളെക്കുറിച്ചും വിശദീകരിക്കുന്നു. കൗദാശിക പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒന്നാം ഉപവിഭാഗം പെസഹാരഹസ്യം സഭയുടെ യുഗത്തിൽ, പെസഹാരഹസ്യത്തിന്റെ കൗദാശികാഘോഷം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളായി വീണ്ടും തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആരാധനക്രമം (ലിറ്റർജി) എന്നാലെന്ത്? എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ആരാധനക്രമം? ലിറ്റർജി എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? പ്രാർത്ഥനയും ആരാധനക്രമവും, മതബോധനവും ആരാധനക്രമവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇതെല്ലാം വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാരഹസ്യമാണ് സഭ ആരാധനക്രമത്തിൽ ആഘോഷിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. വിശ്വാസികൾ ഇതിൽ നിന്നു ജീവിക്കുന്നതിനും ലോകത്തിൽ ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഈ ആഘോഷം നടത്തുന്നത് (1068). 'ലിറ്റർജി' എന്ന വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം 'പൊതുവായ ഒരു പ്രവൃത്തി അഥവാ ജനങ്ങളുടെ നാമത്തിലോ ജനങ്ങളെ പ്രതിയോ ഉള്ള ശുശ്രൂഷ' എന്നാണ്. ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇതിനു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിലുള്ള ദൈവജനത്തിന്റെ പങ്കുചേരൽ എന്നാണർത്ഥം. ലിറ്റർജിയിലൂടെ, നമ്മുടെ രക്ഷകനും പ്രധാന പുരോഹിതനുമായ ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയിൽ, സഭയോടൊത്ത്, സഭയിലൂടെ നമ്മുടെ രക്ഷാകർമ്മം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിൽ ലിറ്റർജി എന്നതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നതു ദൈവാരാധന മാത്രമല്ല, സുവിശേഷ പ്രഘോഷണവും പരസ്പരപ്രവർത്തനവും കൂടിയാണ് (1069-1070). ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്ന നിലയിൽ ആരാധനക്രമം അവിടുത്തെ സഭയുടെയും പ്രവൃത്തിയാണെന്നു മതബോധനഗ്രന്ഥം വിശദീകരിക്കുന്നു. സഭയുടെ സകലപ്രവർത്തനങ്ങളും ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന അത്യുച്ചസ്ഥാനവും അവളുടെ സർവ്വശക്തിയും നിർഗളിക്കുന്ന ഉറവിടവുമാണ് ആരാധനക്രമം എന്ന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ പ്രബോധനം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് (SC10) ദൈവജനത്തിന്റെ മതബോധനത്തിനുള്ള പ്രധാന സ്ഥാനമാണ് ആരാധനക്രമം എന്നു മതബോധനഗ്രന്ഥം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ലിറ്റർജി പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമാണെന്നും സഭയുടെ ആരാധനാജീവിതം കൂദാശകളിലും വളരെ പ്രത്യേകമായി വി.കുർബാനയിലും കേന്ദ്രീകൃതമാണെന്നും പെസഹാരഹസ്യം സഭയുടെ യുഗത്തിൽ എന്ന ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമാക്കുന്നു. തന്റെ പുത്രനിലൂടെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെയും രക്ഷാകരപദ്ധതികൾ തുടരുന്ന പിതാവായ

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം തന്നെയാണ് ആരാധനക്രമം. സഭയുടെ ആരാധനക്രമത്തിൽ സൂഷ്ടിയുടെയും രക്ഷയുടേതുമായ സകല ആശീർവാദങ്ങളുടെയും സ്രോതസ്സ് എന്ന നിലയിൽ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെടുകയും ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്കു പുത്രസീകാരത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി, തന്റെ പുത്രനിൽ അവിടുന്നു നമ്മെ ആശീർവദിച്ചു (1110). അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂദാശയായ സഭയുടെ പ്രവർത്തനമാണു ലിറ്റർജി. ക്രിസ്തു ഇന്നും തന്റെ രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുന്നതു കൂദാശകൾ വഴിയായിട്ടാണ്. സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരരഹസ്യങ്ങൾ കൗദാശികമായി പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നത് ഈശോ ശിഷ്യൻമാർക്കും, അവർ തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾക്കും കൈമാറിയ അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടർച്ചാധികാരം വഴിയാണ്. ആരാധനക്രമത്തിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം ദൈവജനത്തെ വിശ്വാസരഹസ്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവുമായുള്ള സമാഗമത്തിനു സമൂഹത്തെ ഒരുക്കുക, സമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിനു മുന്നിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിക്കുകയും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, അവിടുത്തെ രൂപാന്തരീകരണശക്തി കൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകർമ്മത്തെ സന്നിഹിതവും യഥാർത്ഥവുമാക്കുക, സഭയിൽ ഐക്യത്തിന്റെ ദാനത്തെ ഫലമണിയിക്കുക എന്നിവയാണ് ആരാധനക്രമത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൗത്യം (1112). അങ്ങനെ ആരാധനക്രമം പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും പ്രവർത്തനംതന്നെയായതിനാൽ 'ലിറ്റർജി - പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്' എന്നു പറയുന്നു.

സഭയുടെ ആരാധനാജീവിതം മുഴുവനും വി. കുർബാന, കൂദാശകൾ എന്നിവയ്ക്കു ചുറ്റുമാണു കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് (SC. 6). സഭയിൽ മാമ്മോദീസ, സ്വൈമ്യലേപനം, കുർബാന, കുമ്പസാരം, രോഗീലേപനം, തിരുപ്പട്ടം, വിവാഹം എന്നിങ്ങനെ ഏഴുകൂദാശകളുണ്ട്. വി.ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും ട്രൈഹിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏഴുകൂദാശകളും സ്ഥാപിച്ചത് ക്രിസ്തുവാണെന്നും സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കൂദാശകൾ സഭയുടേതാണ്: അവളിലൂടെയുള്ളവയും അവൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളവയുമാണ്. ദൈവവചനത്താലും ആ വചനത്തോടുള്ള സമ്മതമാകുന്ന വിശ്വാസത്താലുമാണു കൂദാശയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കം നടക്കുന്നത്. കൂദാശകൾ, വിശ്വാസത്തിൽ യോഗ്യമായി ആഘോഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവ കൂപാവരങ്ങൾ നല്കുന്നു. അതിനാൽ വിശ്വാസികൾക്ക് കൂദാശകൾ രക്ഷയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് സഭ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. വരാനിരിക്കുന്ന ജീവന്റെ മൂന്നാസാദനമാണ് കൂദാശകളുടെ ആഘോഷങ്ങളിലൂടെ വിശ്വാസസമൂഹത്തിനു ലഭിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇവയെ നിത്യജീവന്റെ കൂദാശകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു (1113-1134).

പെസാഹാരഹസ്യത്തിന്റെ കൗദാശികാഘോഷത്തെക്കുറിച്ചാണ് മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 1135 മുതൽ 1209 വരെയുള്ള നമ്പരുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ആരാണ് ആഘോഷിക്കുന്നത്? എങ്ങനെയാണ് ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്? എപ്പോഴാണ് ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്? എവിടെയാണ് ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്? എന്നിങ്ങനെയുള്ള

പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് ആരാധനാപാരമ്പര്യങ്ങളും സഭയുടെ കാതോലികത്വവും, ആരാധനയും സംസ്കാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വിശദീകരിക്കുന്നു.

കുദാശകളിൽ ക്രിസ്തുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ കാർമ്മികന്റെ വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധിയെ ആശ്രയിക്കാതെ അവയുടെ അനുഷ്ഠാനത്താൽത്തന്നെ കൃപാവരം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും കുദാശകളുടെ ഫലങ്ങൾ അവ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ മനോഭാവത്തെകൂടി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു (1127-1128). കുദാശകൾ കൗദാശിക കൃപാവരം, പാപങ്ങളുടെ മോചനം, ദൈവികദത്തുപുത്രത്വം, ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുരൂപണം, സഭയിലെ ഭാഗഭാഗിത്വം എന്നിവ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനാൽ കുദാശകൾ രക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ് എന്നു മതബോധനഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുരഹസ്യത്തിന്റെ അസൂലഭസമ്പത്ത് ഏതെങ്കിലുമൊരു ആരാധനക്രമ പാരമ്പര്യത്തിൽമാത്രം പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിപ്പിക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ വിവിധങ്ങളായ ആരാധനാക്രമപാരമ്പര്യങ്ങൾ സഭയിൽ വളർന്നുവന്നു. വൈവിധ്യങ്ങൾക്കിടയിലും വിവിധങ്ങളായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നത് അവയുടെ ശൈഹികപാരമ്പര്യമാണ്. ലിറ്റർജിയിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് കുദാശകളിൽ, ദൈവിക സ്ഥാപനത്താൽ മാറ്റം വരുത്താനാവാത്ത ഘടകങ്ങളും അതുപോലെ മാറ്റത്തിനു വിധേയമായ ഘടകങ്ങളുമുണ്ട്. വിവിധജനതകളുടെ സംസ്കാരങ്ങളോട് ഈ ഘടകങ്ങളെ അനുരൂപപ്പെടുത്താൻ സഭയ്ക്ക് അധികാരവും അതിനുള്ള ചുമതലയും ഉണ്ട് എന്നും മതബോധനഗ്രന്ഥം വിശദീകരിക്കുന്നു (1200-1209).